

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΒΙΑΙΑ;

ΜΕΡΟΣ Α

Δεν είναι ένα ερώτημα που μπορεί να απαντηθεί εύκολα, ούτε να δοθούν οδηγίες χρήσεως. Η βία στους νέους είναι ένα φαινόμενο που αν και υπήρχε πάντοτε φαίνεται ότι τις τελευταίες δεκαετίες έχει αυξηθεί και σε ποσοστό συμμετοχής και σε ένταση. Το πρόβλημα αυτό σχετίζεται με πολλούς παράγοντες για αυτό και είναι δύσκολο να απαντηθεί. Για παράδειγμα σημαντικό ρόλο παίζουν η κληρονομική προδιάθεση, τα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας και το περιβάλλον (οικογενειακό, ευρύτερο κοινωνικό και πολιτισμικό), το κοινωνικό περιβάλλον, το βιοτικό και μορφωτικό επίπεδο της οικογένειας, αλλά και έκτακτα περιστατικά ή γεγονότα όπως οικονομικές ή άλλες κρίσεις που προκαλούν περιβαλλοντική αστάθεια. Το πώς θα ανταποκριθεί το κάθε παιδί σε αυτές τις συνθήκες είναι ένα γεγονός που δεν μπορεί να προβλεφθεί με ακρίβεια. Έτσι βλέπουμε παιδιά που μεγαλώνουν στην ίδια οικογένεια, να αντιδρούν με διαφορετικό τρόπο στα ερεθίσματα του περιβάλλοντος και να διαμορφώνουν έναν εντελώς διαφορετικό χαρακτήρα. Συνοπτικά και με απλά λόγια θα μπορούσαμε να πούμε ότι το κάθε παιδί είναι ένας μοναδικός οργανισμός, με τα δικά του βιολογικά χαρακτηριστικά (εσωστρέφεια, εξωστρέφεια, έντονος συναισθηματισμός, κ.α.) τα οποία κληρονομεί από τους προγόνους του. Η προσωπικότητα που θα διαμορφώσει κάθε παιδί στη διάρκεια της ζωής του είναι το αποτέλεσμα που προκύπτει όταν το παιδί με αυτή τη ιδιοσυγκρασία έρθει σε επαφή με τα χαρακτηριστικά του περιβάλλοντος στο οποίο μεγαλώνει. Η ιδιοσυγκρασία είναι ένα έμφυτο χαρακτηριστικό της προσωπικότητας που καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο ένα άτομο αντιδρά σε ό,τι συμβαίνει γύρω του. Τα χαρακτηριστικά αυτά δημιουργούν χαρακτηριστικές τάσεις συμπεριφοράς που διακρίνουν ένα άτομο από τα άλλα. Επειδή κανένα παιδί ακόμα και τα δίδυμα, δεν έχουν ακριβώς την ίδια ιδιοσυγκρασία, κανένα παιδί δεν είναι σίγουρο ότι θα αντιδράσει με τον ίδιο τρόπο στα ερεθίσματα του περιβάλλοντος. Όταν μία οικογένεια μεγαλώνει τα παιδιά της με πολύ μεγάλη αυστηρότητα, δεν είναι σίγουρο ότι θα ανταποκριθούν όλα τα παιδιά με τον ίδιο τρόπο. Με απλά λόγια μπορεί το ένα παιδί να ανταποκριθεί υπακούοντας, ενώ ένα άλλο με επιθετικότητα. Για τον λόγο αυτό δεν υπάρχουν συνταγές ανατροφής παιδιών. Ωστόσο υπάρχουν κάποιες βασικές αρχές οι οποίες αν ληφθούν υπόψη από τους γονείς μπορούν να βοηθηθούν αποτελεσματικά στο έργο τους.

Η οικογένεια θεωρείται από τους πιο σημαντικούς παράγοντες στην διαμόρφωση της προσωπικότητας του παιδιού, αλλά και ένας πολύ βασικός παράγοντας στην εκδήλωση

παραβατικής ή βίαιης συμπεριφοράς. Και αυτό γιατί επιδρά στη ζωή του παιδιού από τα πρώτα πολύ ευαίσθητα χρόνια της ζωής του. Μέσα σε αυτήν αποκτά το παιδί τις πρώτες του εμπειρίες και σχέσεις, ενώ σε αυτή γίνεται και η πρώτη προσπάθεια κοινωνικοποίησης. Οι γονείς και γενικότερα τα ενήλικα μέλη της οικογένειας, αποτελούν πρότυπα μίμησης για τα παιδιά ακόμα και αν εκείνα δεν μπορούν εκείνη τη στιγμή να το καταλάβουν. Τα παιδιά μαθαίνουν από την **ΠΡΑΞΗ** και όχι από τη **ΘΕΩΡΙΑ**.

Στα επόμενα άρθρα θα ασχοληθούμε και μετά τους άλλους παράγοντες που επιδρούν στη διαμόρφωση των προσωπικοτήτων των παιδιών.

Πηγές:

Γεωργούλας,Σ. (2000).*Ανήλικοι παραβάτες στην Ελλάδα*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα

Τάτσης Ν.(1999). *Κοινωνιολογία. Κοινωνική οργάνωση και πολιτισμικές διεργασίες*. (τόμος β΄-6^η εκδ.).Αθήνα: Οδυσσέας.

Φρόμ, Ε. (2006). *Ο Άνθρωπος για τον Εαυτό του. Έρευνα στην ψυχολογία της ηθικής* (Δ. Θεοδωρακάτος ,Μετφρ.) Αθήνα: Μπουκουμάνης.

Θάνος, Θ. (2017). *Σχολική Διαμεσολάβηση. Θεωρία/ Εφαρμογή/Αξιολόγηση*. Θεσσαλονίκη: Κυριακίδη.